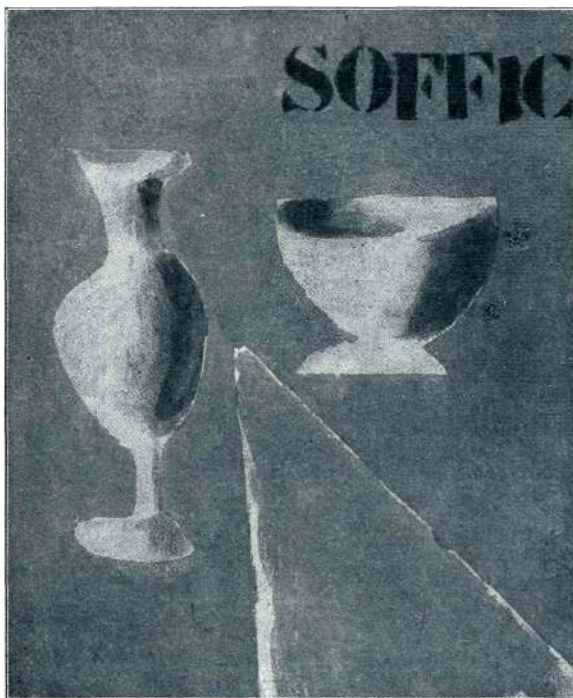

- 67 Takó, slej angelske motril boš kore
prav lahko sam: umljiv moj uk dovolj je,
in druge ni trebé ti več podpore.
- 70 Vendar ker t o učenje vaših šol jè,
da trojno zmožnost angelov narava
imá: spomina, uma in pa volje,
- 73 naj še, da čista tvoja bo spoznava
resnice, ki zato kalí jo zmeda,
ker v šolah to dvoumje se predava,
- 76 dodam: odkar se sreče te zaveda,
da zře Boga, ki ni pred Njim temine,
ne trene angel od Njegà pogleda;
- 79 zato pa nov predmet mu ne prekine
nič bogozrenja; ni zato mu nuje,
v spomin predstave zvati si iz daljine.
- 82 Ták šolnik res sanjá, ko bdi in čuje,
misleč al ne misleč, da trdí pravo;
če drugo, vzroka več, da se sramuje.
- 85 Vsak svojo hodi pot s ponosno glavo
pri vas tam filozof, o tem le sniva,
zunanjo pridobit si čast in slavo.
- 88 Vendar to jezo božjo menj izziva,
nego če s v e t a k n j i g a se prezira
al pa podtika misel se ji kriva;
- 91 nič ne pomisli svet, da va-njo vera
s krvjó bila vsajéna, in Bogu ugaja
le tist, ki jo s ponižnostjo odpira.
- 94 Za prazno čast zunanjega sijaja
se s prižnic trosijo izmišljotine —
nikjer se evangelij ne navaja.
- 97 Velé: Ko Krist je križa bolečine
trpel, pred solnce mesec se je vrnil
in svit z a t o prodril ni skoz temine.
- 100 A lažejo: ker svit je sam izginil:
zato je Španca, Indea, ki se trapi
v vročini, in Žida z grozo mrak prešnil.
- 103 Niso takó pogosti Bindi in Lapi
v Firenci, ko so take-le pravljíce,
ki prižnica jih dan za dnevom tlapi.
- 106 In ták nevedne vračajo ovčice
se s paše, s pašo krmljene vetréno,
brez opravičbe za svoj glad, slepíce.
- 109 Ne, ni bilò apostolom rečéno:
»Znaníte prazne marnje zemlji celi!«
no šli so v svet z resnico vtemeljéno.
- 112 In v boju, da bi vse za vero vneli,
iz polnih lic resnico so znanili,
jim ščit je bil in meč le — evangelij.
- 115 Denès bi pridgarji le noree brili;
ne terja več se kes; da je le smeha,
pa se napihnjeni kapuci mili,
- 118 njej, ki peklà je ptiču gnezdo in streha ...
O, da zapazil ljud tegà bi ptiča,
da zve, kaj ták veljá odpustek greha!
- 121 Zato čim večja glupost zemljo biča:
za obljudarji odpustkov vse pehá-se,
brez brige, al obljudar se izpriča.
- 124 Takó sveti Anton zredí si pràse,
in drugi se redé, več ko praséta,
tržéc sè slabim novcem v brigi — zase.
- 127 Pa zàšla sva predaleč od predmeta;
zató nazaj! Končajva brž tvarino,
ker kratek hip — in konec bo poleta.
- 130 Te stolbe angelov gredó v višino
in v broj, da ni doslej jezika bilo
in uma, ki bi v to šel visočino.
- 133 Preudari, kar je prerok zrl Danilo:
če tisoče in tisoče nabraja,
tiči v tem nedoločeno število.
- 136 Praluč, sijoča tem duhovom Raja,
na toliko načinov jih proseva,
kot svitov teh je, ki se ž njimi spaja.
- 139 In ker čim bolj kak um Bogá umeva,
sladkost ljubezni večja, večji žar je,
i te ta žar al bolj al manj ogreva.
- 142 Glej, kàk brez mej razsipen ta Vladar je:
zreal v nezmerni vstvaril je množini,
v njih razpršén, kot v jutru žarki zarje,
- 145 in vedno v Sebi Eden in Edini.

A. SOFFICI: PREDMETI V SVOBODI (1914).